

Na osnovu člana 10. Zakona za slatkovodno ribarstvo NR Makedonije

NAREĐUJEM

1. Zabranjuje se lov na ribe u svako godišnje doba ispod slijedećih dužina:

- Pastrva ispod dužine od 27 cm
- Jegulja ispod dužine od 35 cm
- »Belyca« — ohridska pastrva ispod dužine od 20 cm
- Šaran-krap ispod dužine od 25 cm
- Klen ispod dužine od 18 cm
- Mrena ispod dužine od 20 cm.
- Ukljeva ispod dužine od 12 cm

Za ostale vrste riba ispod dužine od 10 cm.

2. Svi prekršaji iz gornje Naredbe kaznit će se po Zakonu za slatkovodno ribarstvo.

3. Ova Naredba stupna na snagu odmah.

Br. 18292, 26. IX. 1950. god. u Skoplju.

Ministar za poljoprivredu NR Makedonije

M. Temenugov, s. r.

ZAPADNA NJEMAČKA UVOZI ŠARANE

Prije rata dostigao je njemački uzgoj šarana godišnje otprilike 12.000 tona. Ova se brojka uprkos radovima na izgradnji ribnjaka još ne može dostići, jer se glavna uzgojna područja nalaze u Brandenburg, Saksonskoj i Šleskoj, koje pripadaju sovjetskoj zoni. Zapadna Njemačka i Berlin u dogledno su vrijeme upućeni na proizvođačka područja Bavorske, Donje Saksonske i provincije Schleswig-Holstein. Ove se go-

dine, u najboljem slučaju, može očekivati ulov od 2000 tona, ali se ovime ne mogu pokriti potrebe Zapadne Njemačke i zapadnog Berlina. Stoga je njemačka trgovina na veliko upućena na uvoz šarana.

Cijela njemačka trgovina šaranima na veliko ima svoje sjedište u Hamburgu, gdje uzdržava i vlastiti vagonski park za transport žive ribe, a osim toga i velika spremišta. Ova su spremišta prije rata mogla primiti 1500 tona živih šarana i tako pravovremeno namiriti sezonske potrebe.

Uslijed ratnih razaranja uništen je velik dio tih specijalnih vagona i spremišta. Prevoz i spremanje živih riba veoma je skup za trgovinu na veliko. Stalno nastaju gubici, budući da uvijek jedan dio ribe ugiba. Osim toga, spremljene ribe gube na težini, jer ne primaju uopće hrane. Slične gubitke trpi i trgovina na malo uslijed visokih pristojbi za vodu i zbog gubitka na težini šarana.

Na početku ovogodišnjeg lova šarana — u listopadu je započeo lov u zapadno-njemačkim ribnjacima — došlo je zbog pitanja cijena do znatne zategnutosti između veletrgovaca i vlasnika ribnjaka, kako je to javila radna zajednica hamburških veletrgovaca šaranima. Vlasnici ribnjaka bražili su na svojim sjednicama u Münchenu i Reinfeldu kod Hamburga za ribe s dobrom prodom 3,20 do 3,60 DM za kilogram, franko ribnjak, dok su prije rata šarani stajali samo 1,20 do 1,30 M franko ribnjak. Veletrgovci se protive sad u interesu potrošača — da plate cijene, koje zahtijevaju proizvođači. Ovi zastupaju stanovište, da se konačna cijena za potrošača mora kretati ispod 4 DM po kilogramu, dok bi kod proizvođačke cijene od 3,20 do 3,60 DM konačna cijena morala znatno premašivati taj iznos.